

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2021 *

«Αίτηση αναιρέσεως – Προσφυγή ακυρώσεως – Εκτελεστική απόφαση C(2016) 3549 τελικό της Επιτροπής – Χορήγηση άδειας για χρήσεις του φθαλικού δις(2-αιθυλεξυλ)εστέρα (DEHP) – Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 – Άρθρα 60 και 62 – Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 – Αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως – Απόφαση C(2016) 8454 τελικό της Επιτροπής – Απόρριψη της αιτήσεως»

Στην υπόθεση C-458/19 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2019,

ClientEarth, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον A. Jones, barrister, και την J. Stratford, BL,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους G. Gattinara, R. Lindenthal και K. Mifsud-Bonnici,

καθής πρωτοδίκως,

Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), εκπροσωπούμενος από την M. Heikkilä, καθώς και από τους W. Broere και F. Becker,

παρεμβαίνων πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan και N. Jääskinen, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 25ης Φεβρουαρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η ClientEarth ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 4ης Απριλίου 2019, ClientEarth κατά Επιτροπής (T-108/17, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2019:215), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2016) 8454 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2016 (στο εξής: επίδικη απόφαση), με την οποία απερρίφθη η αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως την οποία είχε υποβάλει η ClientEarth στις 2 Αυγούστου 2016 (στο εξής: αίτηση επανεξετάσεως του 2016) και η οποία αφορούσε την εκτελεστική απόφαση C(2016) 3549 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2016, περί χορηγήσεως αδείας για χρήσεις του φθαλικού δις(2-αιθυλεξυλ)εστέρα (DEHP) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2007, L 136, σ. 3), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/217 της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 2016 (ΕΕ 2016, L 40, σ. 5) (στο εξής: κανονισμός REACH).

Το νομικό πλαίσιο

Η Σύμβαση του Όρχους

- 2 Το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπεγράφη στο Όρχους (Δανία) στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ 2005, L 124, σ. 1) (στο εξής: Σύμβαση του Όρχους), ορίζει τα εξής:

«Επιπλέον, και υπό την επιφύλαξη των διαδικασιών επανεξέτασης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, κάθε μέρος εξασφαλίζει ότι, σε περίπτωση που πληροί τα τυχόν κριτήρια που καθορίζονται στο εθνικό του δίκαιο, το κοινό διαθέτει πρόσβαση σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες, προκειμένου να προσβάλει πράξεις και παραλείψεις από ιδιώτες και δημόσιες αρχές, οι οποίες συνιστούν παράβαση διατάξεων του εθνικού του δικαίου σχετικά με το περιβάλλον.»

Ο κανονισμός REACH

- 3 Το άρθρο 55 του κανονισμού REACH, το οποίο επιγράφεται «Σκοπός της αδειοδότησης και εκτιμήσεις για την υποκατάσταση», ορίζει τα εξής:

«Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, εξασφαλίζοντας ταυτοχρόνως ότι οι κίνδυνοι από τις ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία ελέγχονται επαρκώς και ότι οι ουσίες αυτές αντικαθίστανται προοδευτικά από κατάλληλες εναλλακτικές οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες ουσίες ή τεχνολογίες. Προς τούτο, όλοι οι παρασκευαστές, εισαγωγείς και μεταγενέστεροι χρήστες που αιτούνται άδειες προβαίνουν σε ανάλυση των εναλλακτικών λύσεων και εξετάζουν τους κινδύνους τους καθώς και την τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της υποκατάστασης.»

- 4 Το άρθρο 56 του κανονισμού REACH με τίτλο «Γενικές διατάξεις» προβλέπει τα εξής:

«1. Ένας παρασκευαστής, εισαγωγέας ή μεταγενέστερος χρήστης δεν διαθέτει μια ουσία στην αγορά για χρήση ούτε τη χρησιμοποιεί ο ίδιος, εάν η ουσία περιλαμβάνεται στο παράρτημα XIV, εκτός εάν:

α) η χρήση ή οι χρήσεις της ουσίας υπό καθαρή μορφή ή σε μείγμα ή η ενσωμάτωση της ουσίας σε αντικείμενο, για τ[ην] οποί[α] η ουσία διατίθεται στην αγορά ή για τ[ην] οποί[α] τη χρησιμοποιεί ο ίδιος, έχει αδειοδοτηθεί σύμφωνα με τα άρθρα 60 έως 64 [...]

[...].»

- 5 Το άρθρο 57 του κανονισμού REACH το οποίο τιτλοφορείται «Ουσίες προς εγγραφή στο παράρτημα XIV» προβλέπει τα εξής:

«Οι ακόλουθες ουσίες μπορούν να εγγραφονται στο παράρτημα XIV σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 58:

[...]

γ) ουσίες που ανταποκρίνονται στα κριτήρια ταξινόμησης στην κλάση κινδύνου τοξικότητα στην αναπαραγωγή κατηγορίας 1A ή 1B, δυσμενείς επιδράσεις στη σεξουαλική λειτουργία και τη γονιμότητα ή στην ανάπτυξη σύμφωνα με το τμήμα 3.7 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1)].

[...]

στ) ουσίες, όπως αυτές που έχουν ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής ή αυτές που έχουν ανθεκτικές, βιοσυσσωρευσιμες και τοξικές ιδιότητες ή άκρως ανθεκτικές και άκρως βιοσυσσωρευσιμες ιδιότητες, οι οποίες δεν πληρούν τα κριτήρια των στοιχείων δ) ή ε) και για τις οποίες υπάρχουν επιστημονικά στοιχεία ότι είναι πιθανόν να έχουν σοβαρές επιπτώσεις

στην υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον, οι οποίες προκαλούν ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας με εκείνο άλλων ουσιών που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α) έως ε) και που καθορίζονται κατά περίπτωση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 59.»

- 6 Το άρθρο 58 του κανονισμού REACH, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εγγραφή ουσιών στο παράρτημα XIV», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Όταν λαμβάνεται απόφαση για την εγγραφή στο παράρτημα XIV ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 57, η απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 133 παράγραφος 4. [...]

[...]

- 7 Το άρθρο 59 του κανονισμού REACH, με τίτλο «Προσδιορισμός των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 57», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η διαδικασία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 έως 10 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται για τον προσδιορισμό των ουσιών που ανταποκρίνονται στα κριτήρια του άρθρου 57 και για την κατάρτιση καταλόγου αυτών των υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV. Εντός του καταλόγου αυτού, ο [Ευρωπαϊκός] Οργανισμός [Χημικών Προϊόντων] επισημαίνει τις ουσίες που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα εργασιών του σύμφωνα με το άρθρο 83 παράγραφος 3 στοιχείο ε).»

- 8 Το άρθρο 60 του κανονισμού REACH με τίτλο «Χορήγηση αδειών» ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις αιτήσεις αδειοδότησης σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, άδεια χορηγείται όταν ο κίνδυνος που παρουσιάζει για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον η χρήση μιας ουσίας, εξαιτίας των εγγενών ιδιοτήτων της που ορίζονται στο παράρτημα XIV, ελέγχεται επαρκώς, σύμφωνα με το παράρτημα I σημείο 6.4, και όπως τεκμηριώνεται στην έκθεση χημικής ασφάλειας του αιτούντος λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων του άρθρου 64 παράγραφος 4 στοιχείο α). Κατά τη χορήγηση της άδειας και με κάθε όρο που επιβάλλεται εντός αυτής, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της όλες τις απορρίψεις, εκπομπές και απώλειες, περιλαμβανομένων των κινδύνων που απορρέουν από διαδεδομένες ή διάχυτες χρήσεις, που είναι γνωστές κατά τη στιγμή που λαμβάνεται η απόφαση.

[...]

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται:

α) σε ουσίες οι οποίες ανταποκρίνονται στα κριτήρια του άρθρου 57 στοιχεία α), β), γ) ή στ) και για τις οποίες δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί κατώτατο όριο σύμφωνα με το παράρτημα I σημείο 6.4·

β) στις ουσίες που ανταποκρίνονται στα κριτήρια του άρθρου 57 στοιχεία δ) ή ε)·

γ) σε ουσίες προσδιοριζόμενες δυνάμει του άρθρου 57 στοιχείο στ) οι οποίες έχουν ανθεκτικές, βιοσυσσωρευσιμες και τοξικές ιδιότητες ή άκρως ανθεκτικές και άκρως βιοσυσσωρευσιμες ιδιότητες.

4. Εάν δεν μπορεί να χορηγηθεί άδεια δυνάμει της παραγράφου 2 ή για τις ουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3, επιτρέπεται να χορηγείται άδεια μόνον όταν καταδεικνύεται ότι τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη υπερτερούν των κινδύνων από τη χρήση της ουσίας για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον και όταν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται αφού εξετασθούν όλα τα στοιχεία που ακολουθούν και αφού ληφθούν υπόψη οι γνωμοδοτήσεις της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων και της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης [...]:

- α) ο κίνδυνος από τις χρήσεις της ουσίας, περιλαμβανομένης της καταλληλότητας και αποτελεσματικότητας των προτεινόμενων μέτρων διαχείρισης του κινδύνου·
- β) τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τη χρήση της ουσίας και οι κοινωνικοοικονομικές συνέπειες από την άρνηση χορήγησης άδειας, όπως καταδεικνύονται από τον αιτούντα ή άλλους ενδιαφερομένους·
- γ) η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών που υποβάλλει ο αιτών δυνάμει του άρθρου 62 παράγραφος 4 στοιχείο ε) ή οιοδήποτε σχέδιο υποκατάστασης υποβάλλεται από τον αιτούντα δυνάμει του άρθρου 62 παράγραφος 4 στοιχείο στ), και κάθε ενδεχόμενη συμβολή τρίτων δυνάμει του άρθρου 64 παράγραφος 2·
- δ) οι διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον, τυχόν εναλλακτικών ουσιών ή τεχνολογιών.

5. Κατά την εκτίμηση του κατά πόσον υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες, λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή όλες οι σχετικές πτυχές, μεταξύ άλλων:

- α) εάν η μετάβαση σε εναλλακτικές επιλογές θα οδηγήσει σε μείωση των συνολικών κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη την καταλληλότητα και αποτελεσματικότητα των μέτρων διαχείρισης κινδύνου·
- β) η τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα των εναλλακτικών επιλογών για τον αιτούντα.

[...]

7. Άδεια χορηγείται μόνον εφόσον η αίτηση υποβάλλεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 62.

[...]

10. Ανεξαρτήτως των όρων στους οποίους υπόκειται μια άδεια, ο κάτοχος της άδειας εξασφαλίζει ότι το επίπεδο έκθεσης μειώνεται στο χαμηλότερο δυνατό από τεχνική και πρακτική άποψη.»

- 9 Το άρθρο 62 του κανονισμού REACH, με τίτλο «Αιτήσεις αδειοδότησης», ορίζει τα εξής:

«[...]

3. Αιτήσεις υποβάλλονται για μία ή περισσότερες ουσίες, που ανταποκρίνονται στον ορισμό ομάδας ουσιών στο τμήμα 1.5 του παραρτήματος XI, και για μία ή περισσότερες χρήσεις.

Αιτήσεις υποβάλλονται για ίδια χρήση ή χρήσεις του αιτούντος ή/και για τις χρήσεις για τις οποίες προτίθεται να διαθέσει την ουσία στην αγορά.

4. Η αίτηση αδειοδότησης περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

[...]

γ) αίτηση αδειοδότησης, η οποία προσδιορίζει την ή τις χρήσεις της ουσίας για τις οποίες ζητείται άδεια και η οποία καλύπτει τη χρήση της ουσίας σε μείγματα ή/και την ενσωμάτωσή της σε αντικείμενα, ανάλογα με την περίπτωση·

δ) έκθεση χημικής ασφάλειας σύμφωνα με το παράρτημα I, εφόσον δεν έχει υποβληθεί στο πλαίσιο της καταχώρισης, η οποία καλύπτει τους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου ή/και το περιβάλλον από τη χρήση της ουσίας, λόγω των εγγενών ιδιοτήτων της ουσίας ή των ουσιών που προσδιορίζονται στο παράρτημα XIV·

ε) ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών που εξετάζει τους κινδύνους τους και την τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της υποκατάστασης και περιλαμβάνει, εφόσον ενδείκνυται, πληροφορίες σχετικά με οιοσδήποτε σχετικές δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης από τον αιτούντα·

στ) οσάκις η ανάλυση μνεία της οποίας γίνεται στο στοιχείο ε) δεικνύει ότι διατίθενται κατάλληλες εναλλακτικές δυνατότητες και λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία του άρθρου 60 παράγραφος 5, σχέδιο υποκατάστασης, όπου περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα για δράσεις προτεινόμενες από τον αιτούντα.

5. Η αίτηση μπορεί να περιλαμβάνει:

α) κοινωνικοοικονομική ανάλυση η οποία διενεργείται σύμφωνα με το παράρτημα XVI·

[...]».

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006

- 10 Το άρθρο 10, με τίτλο «Αίτηση εσωτερικής επανεξέτασης διοικητικών πράξεων», του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13), προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«1. Οιαδήποτε μη κυβερνητική οργάνωση η οποία πληροί τα κριτήρια του άρθρου 11 δικαιούται να ζητήσει εσωτερική επανεξέταση από το όργανο ή τον οργανισμό της Κοινότητας που εξέδωσε διοικητική πράξη δυνάμει του δικαίου του περιβάλλοντος ή, σε περίπτωση προβαλλόμενης διοικητικής παράλειψης, θα έπρεπε να είχε εκδώσει την πράξη αυτή.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 11 Με τον κανονισμό (ΕΕ) 143/2011 της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2011, για την τροποποίηση του παραρτήματος XIV του κανονισμού 1907/2006 (ΕΕ 2011, L 44, σ. 2), καταχωρίστηκε στο παράρτημα XIV το DEHP, μια οργανική ένωση που χρησιμοποιείται κυρίως για το μαλάκωμα των πλαστικών από χλωριούχο πολυβινύλιο (PVC), λόγω των τοξικών ιδιοτήτων της εν λόγω ουσίας για την αναπαραγωγή κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH.
- 12 Στις 13 Αυγούστου 2013 τρεις εταιρίες ανακυκλώσεως αποβλήτων (στο εξής: αιτούσες τη χορήγηση αδείας) υπέβαλαν κοινή αίτηση αδειοδοτήσεως βάσει του άρθρου 62 του κανονισμού REACH, σε συνδυασμό με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού (στο εξής: αίτηση χορηγήσεως αδείας), για τη διάθεση στην αγορά του DEHP για τις ακόλουθες «χρήσεις»:
  - σύνθεση μαλακού ανακυκλωμένου χλωριούχου πολυβινυλίου (PVC) περιέχοντος DEHP σε ενώσεις και ξηρά μείγματα·
  - βιομηχανική χρήση ανακυκλωμένου μαλακού PVC περιέχοντος DEHP στην επεξεργασία πολυμερών με καλανδράρισμα, εξώθηση, συμπίεση και χύτευση με έγχυση για την παρασκευή προϊόντων από PVC».
- 13 Στην εξέταση των εναλλακτικών επιλογών που συνόδευε την αίτηση χορηγήσεως αδείας, οι ως άνω αιτούσες εξέθεσαν τα ακόλουθα:

«Το DEHP είναι πλαστικοποιητής που χρησιμοποιείται από πολλές δεκαετίες για να μαλακώσει το PVC με σκοπό την παραγωγή εύπλαστου ή μαλακού PVC. [...]

Κατά συνέπεια, το DEHP προστίθεται στο PVC πριν το πλαστικό μεταποιηθεί σε προϊόντα από πλαστικό και πριν τα προϊόντα αυτά καταστούν απόβλητα, ήτοι είναι ένα προϊόν που έχει δυνητικώς αξία για τις [αιτούσες τη χορήγηση αδείας]. Υπό στενή έννοια, επομένως, το DEHP δεν έχει καμία συγκεκριμένη λειτουργική σημασία για τις [αιτούσες τη χορήγηση αδείας]· η ουσία αυτή απλώς υφίσταται ως πρόσμειξη (σε μεγάλο βαθμό ανεπιθύμητη) στα απόβλητα τα οποία συλλέγονται, διαχωρίζονται και μεταποιούνται και τα οποία διατίθενται στη συνέχεια στην αγορά με τη μορφή “ανακυκλωμένου υλικού”. Εντούτοις, η περιορισμένη παρουσία DEHP (ή άλλων πλαστικοποιητών) στο ανακυκλωμένο προϊόν θα μπορούσε θεωρητικά να έχει ορισμένα πλεονεκτήματα για τους χρήστες του μεταγενέστερου σταδίου παραγωγής (τους μεταποιητές PVC):

  - μπορεί να διευκολύνει τη μεταποίηση της προς ανακύκλωση πρώτης ύλης σε νέα προϊόντα από PVC· και
  - μπορεί να παράσχει τη δυνατότητα στους μεταποιητές PVC να μειώσουν την ποσότητα καθαρού (ή “αμιγούς”) DEHP (ή άλλου πλαστικοποιητή) που προστίθεται στις ενώσεις τους για την παραγωγή νέων προϊόντων από μαλακό PVC».
- 14 Στις 10 Οκτωβρίου 2014 η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης (στο εξής: CASE) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) εξέδωσαν τις γνωμοδοτήσεις τους επί της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας.

- 15 Κατά την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν απέδειξαν ότι οι κίνδυνοι για την υγεία των εργαζομένων που προκύπτουν από τις δύο ζητούμενες χρήσεις ελέγχονταν επαρκώς, κατά την έννοια του άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού REACH.
- 16 Η CASE εκτίμησε ότι, παρά ορισμένες ανεπάρκειες στην ανάλυση την οποία κατέθεσαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας για να αποδείξουν τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις χρήσεις για τις οποίες υποβλήθηκε η αίτηση χορηγήσεως αδείας, η άδεια μπορούσε να χορηγηθεί βάσει «ποιοτικής αναλύσεως» στην οποία περιλαμβάνονταν οι κρίσιμες αμφιβολίες.
- 17 Στις 12 Δεκεμβρίου 2014 ο ECHA ενημέρωσε και συμπλήρωσε την υφιστάμενη ένδειξη σχετικά με το DEHP στον «κατάλογο υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV» του κανονισμού REACH περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 59, παράγραφος 1, του κανονισμού REACH (στο εξής: κατάλογος υποψήφιων ουσιών) χαρακτηρίζοντάς το ως ουσία προκαλούσα διαταραχές της ενδοκρινικής δραστηριότητας, για την οποία ήταν επιστημονικώς αποδεδειγμένο ότι μπορούσε να έχει σοβαρές συνέπειες στο περιβάλλον οι οποίες προκαλούν ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας με εκείνο το οποίο προκαλούν άλλες ουσίες που απαριθμούνται στο άρθρο 57, στοιχεία α' έως ε', του κανονισμού REACH, κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.
- 18 Στις 16 Ιουνίου 2016 η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση C(2016) 3549 τελικό, για τη χορήγηση άδειας χρήσεως του DEHP σύμφωνα με τον κανονισμό REACH (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως αδείας).
- 19 Με το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή χορήγησε άδεια για τις ακόλουθες «χρήσεις»:
  - «– σύνθεση μαλακού ανακυκλωμένου χλωριούχου πολυβινυλίου (PVC) περιέχοντος DEHP σε ενώσεις και ξηρά μείγματα·
  - βιομηχανική χρήση ανακυκλωμένου μαλακού PVC περιέχοντος DEHP στην επεξεργασία πολυμερών με καλανδράρισμα, εξώθηση, συμπίεση και χύτευση με έγχυση για την παρασκευή προϊόντων από PVC [...]».
- 20 Κατά την ίδια διάταξη, η εν λόγω άδεια χορηγήθηκε δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH.
- 21 Με την αίτησή της επανεξετάσεως του 2016, η ClientEarth, μια μη κερδοσκοπική οργάνωση με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, ζήτησε από την Επιτροπή την εσωτερική επανεξέταση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 1367/2006.
- 22 Με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή απέρριψε την εν λόγω αίτηση ως αβάσιμη.

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Φεβρουαρίου 2017, η ClientEarth ζήτησε την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως και της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας.
- 24 Με απόφαση του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, έγινε δεκτή η αίτηση παρεμβάσεως του ECHA.

- 25 Στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η προσφυγή ήταν προδήλως απαράδεκτη, καθόσον αφορούσε το αίτημα της νυν αναιρεσείουσας για ακύρωση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας.
- 26 Όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, επίσης, στη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που στηριζόταν σε νομικά σφάλματα και σφάλματα εκτιμήσεως ως προς την ερμηνεία της έννοιας «χρήση» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', και στο άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH, ως απαράδεκτο και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμο.
- 27 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στη σκέψη 151 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που στηριζόταν στην ύπαρξη νομικών σφαλμάτων και σφαλμάτων εκτιμήσεως σε σχέση με ελλείψεις στην έκθεση χημικής ασφάλειας, ως αβάσιμο.
- 28 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 167 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που στηριζόταν σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την εκτίμηση κατάλληλων εναλλακτικών επιλογών, έπρεπε να εξεταστούν στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως.
- 29 Στη σκέψη 178 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 7, και του άρθρου 64, παράγραφος 3, του κανονισμού REACH, ως αβάσιμο και απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως στο σύνολό του.
- 30 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηριζόταν σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την κοινωνικοοικονομική εκτίμηση την οποία προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στη σκέψη 189 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού ακυρώσεως, που στηριζόταν σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με το πλαίσιο αναφοράς της εκτιμήσεως αυτής, ως αβάσιμο και, απέρριψε, στη σκέψη 204 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου ακυρώσεως, το οποίο στηριζόταν σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση της ισορροπίας μεταξύ κινδύνων και οφελών, ως απαράδεκτο και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμο.
- 31 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, επίσης, στη σκέψη 224 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το τρίτο σκέλος του ίδιου λόγου ακυρώσεως, που στηριζόταν σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως επειδή δεν είχαν ληφθεί υπόψη ορισμένες πληροφορίες στο πλαίσιο της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως, ως αβάσιμο.
- 32 Ακολούθως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως στο σύνολό του.
- 33 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, ακόμη, στη σκέψη 271 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηριζόταν σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την εξέταση των εναλλακτικών επιλογών, ως αβάσιμο.
- 34 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στη σκέψη 307 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως ο οποίος στηριζόταν σε παραβίαση της αρχής της προφυλάξεως, περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

35 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

36 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ή,
- επικουρικώς, να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την επίδικη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβαινόντων τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.

37 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

38 Ο ECHA ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

39 Προς στήριξη της αίτησης αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει επτά λόγους αναιρέσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

40 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εσφαλμένως ορισμένα τμήματα της προσφυγής ακυρώσεως ως απαράδεκτα.

41 Ισχυρίζεται, κατά πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 53 και 54 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η προσφυγή μπορούσε να αφορά μόνον τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως και όχι τον επαρκή χαρακτήρα της αιτήσεως χορηγήσεως άδειας. Κατά την αναιρεσείουσα, η ανάλυση αυτή δεν συνάδει προς το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Όρχους και προσβάλλει το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής.

- 42 Προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εξήρτησε, στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το παραδεκτό των επιχειρημάτων της που αφορούσαν την απόφαση περί χορηγήσεως αδείας από το αν τα προβαλλόμενα σφάλματα περιλαμβάνονται ρητώς στην απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 43 Κατά δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, στις σκέψεις 55 και 56 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι όχι μόνον οι λόγοι ακυρώσεως, αλλά και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ενώπιόν του στο πλαίσιο προσφυγής με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως του 2016 είναι παραδεκτά μόνο στο μέτρο που έχουν ήδη προβληθεί με την εν λόγω αίτηση επανεξετάσεως.
- 44 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο διευκρίνισε, με την απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-82/17 P, EU:C:2019:719), ότι προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως δεν μπορεί μεν να στηρίζεται σε νέους λόγους ή νέα αποδεικτικά στοιχεία που δεν προβλήθηκαν με την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, αλλά ο αιτών την επανεξέταση αυτή δεν υποχρεούται να προβάλλει ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα στο πλαίσιο της προσφυγής του ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης.
- 45 Κατά τρίτον, η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, ορισμένα από τα επιχειρήματα που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στις σκέψεις 61, 62, 74, 75, 85 έως 87, 195 έως 200 και 234 έως 236 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ως απαράδεκτα περιλαμβάνονταν στην αίτησή της επανεξετάσεως του 2016 ή ανέπτυσαν απλώς περαιτέρω τους ισχυρισμούς που είχε προβάλλει με την αίτηση αυτή.
- 46 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 47 Ο ECHA συντάσσεται με τα επιχειρήματα της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 48 Όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας σχετικά με την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υποστηρίζει ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο καθόσον διαπίστωσε το απαράδεκτο της προσφυγής κατά της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ανέφερε η Επιτροπή, η αναιρεσείουσα δεν βάλλει κατά της σκέψεως 26 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως στην οποία το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, διότι η ίδια θεωρούσε ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 49 Ως προς το επιχείρημα της αναιρεσείουσας σχετικά με την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υποστηρίζει ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον διαπίστωσε το απαράδεκτο των επιχειρημάτων που αφορούσαν την απόδειξη ενδεχόμενων σφαλμάτων στα οποία υπέπεσαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, στο πλαίσιο της προσφυγής της οποίας επιλήφθηκε και η οποία αφορούσε την απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, μόνον οι λόγοι ακυρώσεως που αφορούσαν την απόδειξη νομικού σφάλματος ή σφάλματος εκτιμήσεως που καθιστούν παράνομη την ως άνω απόφαση και όχι εκείνοι που αφορούσαν την αίτηση χορηγήσεως αδείας μπορούσαν να προβληθούν παραδεκτώς.

- 50 Αφετέρου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, από τη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως δεν προκύπτει ότι μόνον τα στοιχεία που περιλαμβάνονται «ρητώς» στην απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως μπορούν να προσβληθούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά ότι μόνον τα σφάλματα που ενέχει η εν λόγω απόφαση μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο τέτοιας προσφυγής, όπως προκύπτει επίσης από τις σκέψεις 234 και 235 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
- 51 Ως προς το επιχείρημα που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα στο οποίο, όπως υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο καθόσον έκρινε, στις σκέψεις 55 και 56 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι οι λόγοι ακυρώσεως, αλλά και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ενώπιόν του στο πλαίσιο προσφυγής αφορώσας την ακύρωση αποφάσεως, όπως η επίδικη, είναι παραδεκτά μόνον εφόσον έχουν ήδη προβληθεί με την αίτηση επανεξετάσεως του 2016, διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, εν πάση περιπτώσει, επικουρικώς και ότι τα επιχειρήματα της νυν αναιρεσείουσας που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμα, δίχως η επί της ουσίας αυτή κρίση του να προσβληθεί στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.
- 52 Συγκεκριμένα, το επιχείρημα της νυν αναιρεσείουσας ότι μόνον η ενεργός προσθήκη ή αξιοποίηση μιας ουσίας «σε βιομηχανική διαδικασία» συνιστά «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού REACH, το οποίο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, απορρίφθηκε, επικουρικώς, και επί της ουσίας στις σκέψεις 63 έως 68 και 72 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
- 53 Το ίδιο ισχύει και για το επιχείρημα της νυν αναιρεσείουσας ότι η Επιτροπή χορήγησε στην πραγματικότητα άδεια για μια «συνολική διαδικασία», ήτοι για την «ανακύκλωση υλικών που περιέχουν ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία», και χορήγησε άδεια για «επεξεργασία πλαστικών αποβλήτων», κατά παράβαση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στον τομέα των αποβλήτων, καθώς και για το επιχείρημά της περί «αποχαρακτηρισμού του αποβλήτου» που απορρίφθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 75 και 87 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, αντιστοίχως, ως απαράδεκτα και, εν πάση περιπτώσει, στις σκέψεις 76, 86, 88 και 89 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, αντιστοίχως, ως αβάσιμα.
- 54 Ομοίως, το επιχείρημα της νυν αναιρεσείουσας που αφορά την εκτίμηση που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της σταθμίσεως των κινδύνων και των οφελών, το οποίο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο στη σκέψη 200 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, κρίθηκε, εν πάση περιπτώσει, και αβάσιμο στη σκέψη 204 της αποφάσεως αυτής, ενώ το επιχείρημά της το οποίο αφορούσε τον προβαλλόμενο ανεπαρκή χαρακτήρα της ανάλυσης των εναλλακτικών επιλογών που προτάθηκαν με την αίτηση χορηγήσεως αδειάς, με την αιτιολογία ότι η ως άνω αίτηση δεν διευκρίνιζε τη λειτουργία του DEHP, και το οποίο απορρίφθηκε στη σκέψη 234 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ως απαράδεκτο κρίθηκε, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμο στη σκέψη 236 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
- 55 Δεδομένου ότι όλα τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμα ή αλυσιτελή, πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθούν.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 56 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο επέρριψε στις μη κυβερνητικές οργανώσεις ένα υπερβολικά επαχθές βάρος αποδείξεως. Παραπέμπει, συναφώς, στις σκέψεις 57, 112, 113, 148 έως 150 και 248 έως 251 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
- 57 Επικαλείται, μεταξύ άλλων, την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, ICdA κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-456/11, EU:T:2013:594, σκέψη 61), στην οποία το Γενικό Δικαστήριο επέβαλλε σε άλλους οικονομικούς φορείς λιγότερες απαιτήσεις ως προς τον αναγκαίο βαθμό αποδείξεως.
- 58 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στην πραγματικότητα, η αναιρεσείουσα απλώς επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προέβαλε πρωτοδίκως και ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.
- 59 Ο ECNA υποστηρίζει την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 60 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, προκειμένου να διευκρινίσει τους λόγους επανεξετάσεως κατά τον απαιτούμενο τρόπο, ο αιτούμενος την εσωτερική επανεξέταση διοικητικής πράξεως δυνάμει του δικαίου του περιβάλλοντος οφείλει να αναφέρει τα ουσιώδη πραγματικά στοιχεία ή τα νομικά επιχειρήματα τα οποία δύνανται να θεμελιώσουν εύλογες αμφιβολίες, δηλαδή ουσιώδεις όσον αφορά την εκτίμηση στην οποία προέβη το θεσμικό όργανο ή το όργανο της Ένωσης με την οικεία πράξη (πρβλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-82/17 P, EU:C:2019:719, σκέψη 69).
- 61 Όσον αφορά τα προβαλλόμενα από τη νυν αναιρεσείουσα κενά της εκτιμήσεως των κινδύνων την οποία υπέβαλαν οι αιτούσες τη χορήγηση άδειας, το Γενικό Δικαστήριο δεν απεφάνθη, στις σκέψεις 112 και 113 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, επί του βαθμού αποδείξεως που απαιτείται από τη νυν αναιρεσείουσα, αλλά διαπίστωσε, στη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, τον αλυσιτελή χαρακτήρα των επιχειρημάτων που προέβαλε συναφώς η νυν αναιρεσείουσα.
- 62 Επιπλέον, στις σκέψεις 148 και 149 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε απλώς τον ανεπαρκή χαρακτήρα των επιχειρημάτων που προέβαλε η νυν αναιρεσείουσα, εκτιμώντας ότι αυτή δεν μπορούσε να προβάλλει μεμονωμένα τις ανεπάρκειες της έκθεσης ασφάλειας χωρίς να αμφισβητεί τεκμηριωμένα την εκτίμηση της CASE από την οποία προέκυπτε ότι η άδεια μπορούσε να χορηγηθεί εν προκειμένω.
- 63 Επομένως, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε στη συναγωγή των συνεπειών που απορρέουν από την αρχή που υπομνήσθηκε στη σκέψη 60 ανωτέρω.
- 64 Όσον αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, επισημαίνεται ότι, στις σκέψεις 248 έως 250 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει η αίτηση αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να θέτει

υπό αμφισβήτηση τις εκτιμήσεις των πραγματικών στοιχείων στις οποίες προέβη η Επιτροπή στην επίδικη απόφαση σχετικά με το ότι δεν υφίσταντο εναλλακτικές επιλογές. Το ανωτέρω πόρισμα στηρίχθηκε στη διαπίστωση ότι, αφενός, η νυν αναιρεσείουσα δεν εξήγησε βάσει ποιων στοιχείων η Επιτροπή θα μπορούσε να καταλήξει σε συμπέρασμα διαφορετικό από εκείνο που περιλαμβάνεται στη γνωμοδότηση της CASE ως προς το ζήτημα αυτό και ότι, αφετέρου, η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε επίσης, εν πάση περιπτώσει, αμφισβητήσει συγκεκριμένα στην αίτησή της επανεξετάσεως του 2016 το συνολικό συμπέρασμα τη Επιτροπής όσον αφορά την ανυπαρξία εναλλακτικών επιλογών.

- 65 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, από τις εν λόγω σκέψεις δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε από αυτήν και όχι από τις αιτούσες τη χορήγηση άδειας να παράσχει πλήρη ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, αλλά απλώς ότι διαπίστωσε ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε εκθέσει πραγματικά στοιχεία ή τα ουσιώδη νομικά επιχειρήματα τα οποία δύνανται να στηρίξουν εύλογες αμφιβολίες όσον αφορά την εκτίμηση της Επιτροπής.
- 66 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι από τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως ουδόλως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο επέρριψε ένα υπερβολικά επαχθές βάρος αποδείξεως στη νυν αναιρεσείουσα και το επιχείρημά της ότι, στο πλαίσιο υποθέσεως διαφορετικής από την υπό κρίση, επιβλήθηκαν σε άλλους οικονομικούς φορείς λιγότερες απαιτήσεις ως προς τον αναγκαίο βαθμό αποδείξεως δεν μπορεί, επομένως, εν πάση περιπτώσει, να ευδοκιμήσει.
- 67 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως δεν είναι βάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 68 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον κανονισμό REACH, και ιδίως το άρθρο 55 αυτού, κρίνοντας, στις σκέψεις 71, 72, 79, 91, 162, 238 και 242 έως 244 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η μείωση της παραγωγής αμιγούς DEHP, την οποία καθιστά δυνατή η χρήση ανακυκλωμένου DEHP, μπορεί να αποτελέσει χρήση σύμφωνη προς τον κανονισμό REACH και τη βάση για τη σχετική ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών.
- 69 Υποστηρίζει, κατά πρώτον, ότι η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή, δεδομένου ότι το προβλεπόμενο από τον κανονισμό REACH καθεστώς αδειοδοτήσεως δεν αφορά την παραγωγή των ουσιών αυτών εντός της Ένωσης, αλλά τη χρήση ή τη διάθεσή τους στην αγορά με σκοπό τη χρήση τους, όπως προκύπτει από το άρθρο 56 του κανονισμού. Κατά την αναιρεσείουσα, τα προϊόντα στα οποία έχει ήδη ενσωματωθεί το DEHP μπορούν, επιπλέον, να εισαχθούν νομίμως στην Ένωση.
- 70 Υποστηρίζει, κατά δεύτερον, ότι, με την κρίση του αυτή, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα εκτιμώντας, στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι άλλα μείγματα χωρίς DEHP μπορούσαν να αποτελέσουν κατάλληλες εναλλακτικές επιλογές, χωρίς να λάβει υπόψη την πραγματική λειτουργία του DEHP που είναι να καθιστά το υλικό εύκαμπτο. Ομοίως, κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε, στη σκέψη 247 της αναιρεσιβαλλόμενης

αποφάσεως, ότι αρκούσε η απλή αναφορά σε άλλες πηγές (παρθένου) PVC περιέχοντος άλλους πλαστικοποιητές, χωρίς καν να κατονομαστούν οι εν λόγω πλαστικοποιητές ή να μνημονευθούν οι ιδιότητες ευκαμψίας του υλικού.

- 71 Η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι, μολονότι το άρθρο 55 του κανονισμού REACH προβλέπει «προοδευτική» αντικατάσταση των ουσιών, η αντικατάσταση πρέπει, εντούτοις, να πραγματοποιείται μόλις είναι διαθέσιμες οι εναλλακτικές επιλογές, αντιθέτως προς όσα προκύπτουν από τις σκέψεις 243 και 244 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως. Κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η ύπαρξη άλλων πλαστικοποιητών ή εύκαμπτων υλικών δεν επηρεάζει την ως άνω εκτίμηση, εμποδίζει την εν λόγω αντικατάσταση. Η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι ήταν παγκοίμως γνωστό ότι άλλοι ασφαλέστεροι πλαστικοποιητές ήταν διαθέσιμοι για την κατασκευή εύκαμπτου πλαστικού προϊόντος.
- 72 Με το υπόμνημα της απαντήσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι δεν συγχέει τις έννοιες «χρήση» και «λειτουργία» της ουσίας, αλλά ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η λειτουργία της ουσίας είναι το κρίσιμο κριτήριο για την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών. Επομένως, αν μια ουσία επιτελεί μια λειτουργία στο πλαίσιο μείγματος, η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών πρέπει οπωσδήποτε να στηρίζεται στη λειτουργία αυτή.
- 73 Εξάλλου, κατά τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας, η Επιτροπή σφάλει επισημαίνοντας ότι η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών πρέπει να πραγματοποιείται από την οπτική γωνία των αιτουσών τη χορήγηση αδείας.
- 74 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 75 Ο ECHA συντάσσεται με την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 76 Επισημαίνεται ότι, μεταξύ των διαφόρων σκέψεων της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει η αναιρεσείουσα με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, μόνον οι σκέψεις 238 και 242 έως 244 εντάσσονται στο σκεπτικό της αποφάσεως που αφορά την παράβαση του άρθρου 55 και του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού REACH όσον αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών.
- 77 Διαπιστώνεται, επίσης, ότι, μολονότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εξέταση της συμφωνίας προς τον κανονισμό των εναλλακτικών επιλογών που έλαβε υπόψη η Επιτροπή εμπίπτει στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως εγείρει, επίσης, ένα νομικό ζήτημα στο μέτρο που αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή πρέπει να εκτιμήσει τις εναλλακτικές επιλογές.
- 78 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 60, παράγραφοι 2, και 4, του κανονισμού REACH, τα συστήματα αδειοδότησεως που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές αφορούν τη διάθεση στην αγορά για χρήση ή τη χρήση της ουσίας για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση χορηγήσεως αδείας.

- 79 Επιπλέον, το άρθρο 3, σημείο 24, του κανονισμού REACH ορίζει την έννοια της «χρήσης» ευρέως, ως «οποιαδήποτε μεταποίηση, ενσωμάτωση σε μείγμα (τυποποίηση), κατανάλωση, αποθήκευση, διατήρηση, κατεργασία, [...], ανάμειξη, παραγωγή αντικειμένου, ή οποιαδήποτε άλλη χρησιμοποίηση», ενώ το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού επιβάλλει τη χορήγηση άδειας όχι μόνο για τη χρήση μιας ουσίας υπό καθαρή μορφή, αλλά και σε μείγμα.
- 80 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, στη σκέψη 238 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή νομίμως εκτίμησε ότι η χορηγηθείσα εν προκειμένω άδεια αφορούσε τη χρήση του DEHP, όπως αυτό περιλαμβανόταν «σε μείγμα».
- 81 Εξ αυτού προκύπτει, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, στη σκέψη 239 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η εκτίμηση των εναλλακτικών επιλογών μπορούσε, ως εκ τούτου, να πραγματοποιηθεί σε σχέση με το εν λόγω «μείγμα» και όχι σε σχέση με την ουσία που περιεχόταν σε αυτό.
- 82 Όσον αφορά το ζήτημα αν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, εντούτοις, σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 238 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε νομίμως συμπεράνει ότι μία από τις «λειτουργίες» του DEHP, οι οποίες είχαν ληφθεί υπόψη για την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, ήταν η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC με βάση υλικά από ανακυκλώσιμο μαλακό PVC», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να κρίνει την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών που προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH άκυρη για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη και δεν είχε καν μνημονεύσει την ευκαμψία του υλικού, δεδομένου ότι τόσο από τη σκέψη 238 όσο από τη σκέψη 242 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως προκύπτει, αντιθέτως, ότι η Επιτροπή συνεκτίμησε και τη λειτουργία πλαστικοποιητή την οποία επιτελεί το DEHP.
- 83 Επιπλέον, πρέπει να προστεθεί ότι η αναιρεσείουσα, καθόσον υποστηρίζει ότι ήταν «παγκοίμως γνωστό» ότι άλλοι ασφαλέστεροι πλαστικοποιητές ήταν διαθέσιμοι για την κατασκευή εύκαμπτου πλαστικού, αμφισβητεί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο. Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών, η οποία δεν προβάλλεται από την αναιρεσείουσα.
- 84 Επιπλέον, από τη σκέψη 244 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 55 του κανονισμού REACH δεν επιβάλλει τη χρήση εναλλακτικών επιλογών όταν αυτές είναι διαθέσιμες. Συγκεκριμένα, στην ως άνω σκέψη 244, το Γενικό Δικαστήριο απλώς υπενθύμισε ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του εν λόγω άρθρου 55, ο επιδιωκόμενος σκοπός είναι να αντικαθίστανται «προοδευτικά» οι ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες «οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες».
- 85 Επομένως, δεδομένου ότι τα διάφορα επιχειρήματα που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς στήριξη του τρίτου λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμα, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 86 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 104 έως 111 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η εκτίμηση του αν η αίτηση αδειοδοτήσεως, την οποία προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού REACH, είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του κανονισμού αυτού είναι αμιγώς τυπικής φύσεως και δεν απαιτεί από την Επιτροπή να εξακριβώσει αν οι παρασχεθείσες από τον αιτούντα πληροφορίες πληρούν επί της ουσίας τις απαιτήσεις του άρθρου 62 του ως άνω κανονισμού και του παραρτήματος I αυτού.
- 87 Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι δεν αμφισβητεί την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού REACH που περιλαμβάνεται στις σκέψεις 104 και 106 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι εναπόκειται στην Επιτροπή να εξακριβώσει αν μια αίτηση είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του κανονισμού από «τυπικής» απόψεως, χωρίς να υποχρεούται να καθορίσει αν η έκθεση χημικής ασφάλειας «καταλήγει σε ορθά συμπεράσματα» όσον αφορά ιδίως τις ιδιότητες μιας χημικής ουσίας.
- 88 Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, εντούτοις, σε πλάνη σχετικά με το τι πρέπει να νοείται ως «τυπικός» έλεγχος καθόσον διευκρίνισε, στη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, μολονότι το παράρτημα I του κανονισμού REACH περιγράφει τα στοιχεία που πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνονται σε ορισμένα έγγραφα τα οποία υποβάλλει ο αιτών άδεια, όπως η έκθεση χημικής ασφάλειας, το παράρτημα αυτό δεν επιβάλλει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της εξετάσεως στην οποία οφείλει να προβεί δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 62 του τελευταίου, να εξετάσει τα στοιχεία αυτά επί της ουσίας.
- 89 Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι αντιφατική, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε στη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να διενεργήσει, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, εκτίμηση επί της ουσίας, προβλέποντας, συγχρόνως, στη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, την υποχρέωση της Επιτροπής να εκτιμήσει αν οι παρασχεθείσες πληροφορίες είναι «δυνατόν να ελεγχθούν», όπερ προϋποθέτει ενός βαθμού εξέταση των πληροφοριών επί της ουσίας.
- 90 Υποστηρίζει, αφενός, ότι ένας έλεγχος συμβατότητας, έστω και «τυπικός», περιλαμβάνει έλεγχο εκ μέρους της Επιτροπής της συμμορφώσεως της εκθέσεως χημικής ασφάλειας προς τις συγκεκριμένες απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού REACH, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, «επαρκώς καταμετρημένα, αντιπροσωπευτικά» δεδομένα σχετικά με την έκθεση. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 62 και το παράρτημα I του κανονισμού κρίνοντας, στη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας συμμορφώθηκαν προς τις εν λόγω απαιτήσεις, ενώ δεν είχε πραγματοποιηθεί ο σχετικός έλεγχος.
- 91 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 92 Ο ECHA συντάσσεται με την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 93 Κατά το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού REACH, άδεια χορηγείται μόνον εφόσον «η αίτηση υποβάλλεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 62».
- 94 Η διάταξη αυτή απαιτεί, επομένως, από την Επιτροπή να εξακριβώνει αν η αίτηση χορηγήσεως αδειάς περιλαμβάνει το σύνολο των πληροφοριών που απαιτούνται από το άρθρο 62 του εν λόγω κανονισμού και, ιδίως, δυνάμει της παραγράφου 4, στοιχείο δ', της ίδιας διατάξεως, έκθεση χημικής ασφάλειας «σύμφωνα με το παράρτημα I [...] η οποία καλύπτει τους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου ή/και το περιβάλλον από τη χρήση της ουσίας, λόγω των εγγενών ιδιοτήτων της ουσίας ή των ουσιών που προσδιορίζονται στο παράρτημα XIV» του κανονισμού REACH.
- 95 Όπως παραδέχεται η αναιρεσείουσα με την αίτησή της αναιρέσεως, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, στις σκέψεις 104 και 106 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού REACH συνεπάγεται ότι η Επιτροπή εξετάζει αν μια αίτηση χορηγήσεως αδειάς είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του κανονισμού αυτού από τυπικής απόψεως, χωρίς να οφείλει, στο στάδιο αυτό, να εκτιμήσει το βάσιμο των προσκομισθέντων στοιχείων και, ιδίως, αν η έκθεση χημικής ασφάλειας όσον αφορά μια ουσία «καταλήγει σε ορθά συμπεράσματα» αναφορικά με τις ιδιότητές της.
- 96 Επιπλέον, η εξέταση του εάν τα, βάσει των ανωτέρω, απαιτούμενα στοιχεία είναι δυνατόν να ελεγχθούν αποτελεί έλεγχο που διακρίνεται από τον έλεγχο της βασιμότητας των στοιχείων αυτών, με συνέπεια η αναιρεσείουσα να μην μπορεί βασίμως να προβάλει ότι υφίσταται αντίφαση μεταξύ της σκέψεως 109 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να ελέγξει επί της ουσίας, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, τα στοιχεία που πρέπει να προσκομίσει ο αιτών δυνάμει του παραρτήματος I του κανονισμού REACH, και της σκέψεως 112 της ίδιας αποφάσεως, στην οποία διευκρινίστηκε ότι τα έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν δυνάμει του άρθρου 62, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού πρέπει να είναι δυνατόν να ελεγχθούν.
- 97 Επιπλέον, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, μολοντί ο έλεγχος τον οποίο οφείλει να διενεργήσει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 7, σε συνδυασμό με το άρθρο 62 του κανονισμού REACH, δεν πρέπει μεν να είναι επιφανειακός και υποχρεώνει το εν λόγω θεσμικό όργανο να ελέγχει τουλάχιστον την ύπαρξη των πληροφοριών και των εγγράφων που απαιτούνται βάσει του κανονισμού αυτού, έλεγχος, όπως αυτός τον οποίο ζητεί η αναιρεσείουσα, αναφορικά με την τήρηση των απαιτήσεων του παραρτήματος I του κανονισμού REACH θα οδηγούσε την Επιτροπή να αποφανθεί και επί της ποιότητας των διαβιβασθέντων στοιχείων και να πραγματοποιήσει ήδη από το στάδιο αυτό έλεγχο επί της ουσίας, ενώ ο έλεγχος αυτός πρέπει να διενεργηθεί αργότερα από το θεσμικό όργανο για να καθοριστεί εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χορήγηση της άδειας.
- 98 Εξ αυτού συνάγεται ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 99 Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, στις σκέψεις 131 έως 138 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποφαίνεται επί της σταθμίσεως των κινδύνων και των οφελών χωρίς οι πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού.
- 100 Ισχυρίζεται, επίσης, ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 135 και 136 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ο κανονισμός REACH επιτάσσει η αξιολόγηση της έκθεσης στον κίνδυνο να αφορά ειδικώς τη χρήση της ουσίας για την οποία ζητείται άδεια και να είναι αντιπροσωπευτική της χρήσης αυτής.
- 101 Προσθέτει ότι το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού REACH απαιτεί έκθεση χημικής ασφάλειας που να είναι σύμφωνη με το παράρτημα I του κανονισμού αυτού, ανεξαρτήτως της νομικής βάσεως της οποίας γίνεται επίκληση για τη χορήγηση της άδειας.
- 102 Παραπέμπει, επίσης, στο άρθρο 60, παράγραφος 10, του κανονισμού REACH, το οποίο απαιτεί ο κάτοχος της άδειας να εξασφαλίζει ότι το επίπεδο έκθεσης μειώνεται στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο από τεχνική και πρακτική άποψη, είτε η άδεια χορηγείται βάσει της παραγράφου 2 είτε βάσει της παραγράφου 4 του άρθρου 60 του κανονισμού.
- 103 Στο πλαίσιο του υπομνήματός της απαντήσεως, η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, οι σκέψεις 130 και 131 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως δεν επιβεβαιώνουν ρητώς ότι η έκθεση χημικής ασφάλειας πρέπει να είναι τουλάχιστον εξίσου πλήρης και ακριβής για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH όσο για την εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού και ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει ότι τούτο πρέπει να ισχύει.
- 104 Διατείνεται, επίσης, ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν συγχέει την ποιοτική ανάλυση την οποία διενήργησε η CASE με την αξιολόγηση των κινδύνων που μνημονεύεται στο παράρτημα I του κανονισμού REACH, αλλά θεωρεί, εντούτοις, ότι υφίσταται σχέση μεταξύ της κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης του κινδύνου, η οποία περιλαμβάνει ποιοτικά στοιχεία, και της υποκείμενης αξιολόγησης του κινδύνου στην οποία προέβη ο αιτών δυνάμει του εν λόγω παραρτήματος I, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει ποιοτικά στοιχεία μόνο σε περιορισμένο αριθμό περιστάσεων. Ισχυρίζεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας εμφάνιζαν σοβαρά κενά, με συνέπεια να είναι αδύνατο να αξιολογηθεί ορθώς ο κίνδυνος αυτός καθ'αυτόν και να σταθμιστεί ορθώς με άλλους παράγοντες στο πλαίσιο της κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης.
- 105 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 106 Ο ECHA υποστηρίζει την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 107 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού REACH, άδεια χορηγείται μόνον εφόσον η αίτηση υποβάλλεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 62 του κανονισμού αυτού, το οποίο προβλέπει, στην παράγραφο 4, στοιχείο δ', έκθεση χημικής ασφάλειας, σύμφωνα με το παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού, η οποία καλύπτει τους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον από τη χρήση της ουσίας ή των ουσιών λόγω των εγγενών ιδιοτήτων που προσδιορίζονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού REACH.
- 108 Εξάλλου, το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH εφαρμόζεται επικουρικώς σε σχέση με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, όταν δεν μπορεί να χορηγηθεί άδεια κατ' εφαρμογήν της τελευταίας αυτής διατάξεως.
- 109 Από το γράμμα και την οικονομία των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι άδεια μπορεί να χορηγηθεί βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH μόνον αν ο αιτών προσκόμισε έκθεση χημικής ασφάλειας που καταρτίστηκε σύμφωνα με το παράρτημα I του κανονισμού αυτού.
- 110 Πάντως, από τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου αναιρέσεως δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε σε διαφορετική κρίση.
- 111 Επιπλέον, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν συνάγεται ούτε ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η έκθεση χημικής ασφάλειας που προσκόμισαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς δεν ήταν σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού REACH.
- 112 Ως προς αυτό, στη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, εξάλλου, αφενός, ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι, όσον αφορά την έκθεση αυτή, οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς συμμορφώθηκαν προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού REACH και, αφετέρου, ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε επίσης προσκομίσει κανένα αποδεικτικό στοιχείο με την αίτηση επανεξετάσεως του 2016 που να δικαιολογεί διαφορετική ανάλυση.
- 113 Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 131 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι η έκθεση αυτή ενέχει αμφιβολίες ή ελλείψεις μπορούσε να εγείρει το ζήτημα αν, βάσει των πραγματικών στοιχείων και των αποδείξεων που διαθέτει η Επιτροπή, είναι δυνατή η χορήγηση της άδειας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH, εντούτοις πρόκειται για ζήτημα διαφορετικό από αυτό το οποίο αποτελεί το αντικείμενο του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως.
- 114 Επομένως, ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 115 Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 216 έως 224 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι μόνον τα στοιχεία σχετικά με τις εγγενείς ιδιότητες ουσίας που έχουν περιληφθεί στο παράρτημα XIV του κανονισμού REACH είναι κρίσιμα για την αξιολόγηση των κινδύνων που προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, και όχι οι πληροφορίες σχετικά με τις εγγενείς ιδιότητες που έχουν περιληφθεί στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών του άρθρου 59, παράγραφος 1, του κανονισμού REACH, αλλά δεν μνημονεύονται στο παράρτημα XIV.
- 116 Φρονεί, επομένως, ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με τις ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη οι οποίες οδήγησαν τον ECHA, τον Δεκέμβριο του 2014, να χαρακτηρίσει το DEHP ως ουσία η οποία προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο στ', του κανονισμού REACH.
- 117 Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς στηρίχθηκε αποκλειστικά σε γραμματική ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 2, και του άρθρου 62, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH, χωρίς να λάβει υπόψη ούτε το οικείο πλαίσιο ούτε τον σκοπό που επιδίωκε ο νομοθέτης της Ένωσης.
- 118 Υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, αφενός, στη σκέψη 216 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάζει αυτεπαγγέλτως το σύνολο των κρίσιμων πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεώς της, χωρίς η εκτίμηση των κινδύνων να περιορίζεται στην εξέταση των πληροφοριών που παρέχονται με την αίτηση χορηγήσεως αδείας και, αφετέρου, στη σκέψη 217 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι δεν προκύπτει ευθέως από το γράμμα του άρθρου 60, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του κανονισμού REACH ότι η εκτίμηση των κινδύνων πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά στις πληροφορίες σχετικά με τις εγγενείς ιδιότητες της υπό εξέταση ουσίας όπως μνημονεύονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού.
- 119 Ισχυρίζεται, επίσης, ότι το παράρτημα XVI του κανονισμού αυτού δεν περιορίζει το περιεχόμενο των «οφελών για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον» που είναι κρίσιμα για την πραγματοποίηση κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης.
- 120 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH δεν αναφέρεται αποκλειστικά στις ιδιότητες που μνημονεύονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού αυτού, εν αντιθέσει προς το γράμμα του άρθρου 60, παράγραφος 2, και του άρθρου 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ίδιου κανονισμού.
- 121 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι στην απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2019, Deza κατά ECHA (C-419/17 P, EU:C:2019:52), στην οποία παραπέμπει η Επιτροπή στο υπόμνημά της αντικρούσεως, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχει η Επιτροπή στο πλαίσιο της εκ μέρους της αξιολόγησης αιτήσεως χορηγήσεως αδείας.
- 122 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο έκτος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

123 Ο ECHA υποστηρίζει την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 124 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι οι σκέψεις 216 έως 223 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του έκτου λόγου αναιρέσεως χαρακτηρίζονται από το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 216 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ως σκέψεις που εξετάζονται «επικουρικώς», ο έκτος λόγος αναιρέσεως δεν είναι αλυσιτελής, δεδομένου ότι οι σκέψεις αυτές περιέχουν, στην πραγματικότητα, ανάλυση συμπληρωματικής και όχι επικουρικής φύσεως σε σχέση με εκείνη που εκτίθεται στις σκέψεις 211 έως 215 της αποφάσεως.
- 125 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν προκύπτει ότι το Δικαστήριο αποφάνθηκε, με την απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2019, Deza κατά ECHA (C-419/17 P, EU:C:2019:52), επί του ζητήματος που εγείρεται στο πλαίσιο του έκτου λόγου αναιρέσεως.
- 126 Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 217 έως 220 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, έστω και αν δεν προκύπτει ευθέως από το γράμμα του άρθρου 60, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του κανονισμού REACH ότι η εκτίμηση των κινδύνων την οποία οφείλει να διενεργεί η Επιτροπή βάσει της διατάξεως αυτής πρέπει να στηρίζεται μόνο στις πληροφορίες που αφορούν τις εγγενείς ιδιότητες της υπό εξέταση ουσίας, όπως αυτές μνημονεύονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού, τούτο συνάγεται από το γράμμα των άρθρων 60, παράγραφος 2, και 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού τα οποία παραπέμπουν ρητώς στις εγγενείς ιδιότητες που προσδιορίζονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού.
- 127 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, στις σκέψεις 221 έως 223 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι ενδεχόμενες πληροφορίες περί των εγγενών ιδιοτήτων μιας ουσίας οι οποίες έχουν περιληφθεί στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών του άρθρου 59, παράγραφος 1, του κανονισμού REACH, αλλά δεν έχουν περιληφθεί στο παράρτημα XIV του κανονισμού αυτού, δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σχετική εκτίμηση, δεδομένου, αφενός, ότι πρόκειται όχι μόνον για δύο διαφορετικά στάδια της διαδικασίας για τη χορήγηση άδειας που προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό αλλά και, αφετέρου, ότι η απλή εγγραφή ορισμένων εγγενών ιδιοτήτων μιας ουσίας στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών δεν συνεπάγεται οπωσδήποτε ή αυτομάτως την εγγραφή των ιδιοτήτων αυτών στο παράρτημα XIV του εν λόγω κανονισμού.
- 128 Επιπλέον, ούτε από το γράμμα ούτε από την οικονομία του παραρτήματος XVI του κανονισμού REACH σχετικά με τα στοιχεία που μπορεί να περιλαμβάνει μια κοινωνικοοικονομική ανάλυση προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτή διαφορετική ερμηνεία.
- 129 Επομένως, ο έκτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του εβδομού λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 130 Με τον έβδομο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της προφυλάξεως στις σκέψεις 284 έως 295 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
- 131 Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τον λόγο ακυρώσεως που είχε προβάλει και ότι αυτή ουδέποτε υποστήριξε ότι η αρχή της προφυλάξεως υποχρεώνει την Επιτροπή να αρνηθεί τη χορήγηση αδείας σε περίπτωση συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH, αλλά ότι, αντιθέτως, προέβαλε ότι η ως άνω αρχή πρέπει να καθοδηγεί την εκτίμηση του θεσμικού οργάνου στο πλαίσιο εφαρμογής της ως άνω διατάξεως.
- 132 Κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, η ύπαρξη αμφιβολιών δεν επιτρέπει την επαρκή αξιολόγηση του κινδύνου, η Επιτροπή οφείλει να θεωρήσει ότι ο αιτών τη χορήγηση αδείας, βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH, δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος να αποδείξει ότι πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας.
- 133 Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, η αρχή της προφυλάξεως δεν περιορίζεται στο να παρέχει στις δημόσιες αρχές την εξουσία να λαμβάνουν ένα συγκεκριμένο μέτρο, αλλά, επίσης, τις δεσμεύει στο πλαίσιο της δράσης τους, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τις αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Dow AgroSciences κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-475/07, EU:T:2011:445, σκέψη 144), και της 25ης Ιουλίου 2018, Confédération paysanne κ.λπ. (C-528/16, EU:C:2018:583, σκέψη 50).
- 134 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η κοινωνικοοικονομική εκτίμηση που προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH «απάλλαξε» την Επιτροπή από την υποχρέωσή της να εφαρμόσει την αρχή της προφυλάξεως στο πλαίσιο της εφαρμογής της διατάξεως αυτής.
- 135 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο έβδομος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.
- 136 Ο ECHA συντάσσεται με την επιχειρηματολογία της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 137 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, από τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως κατά των οποίων βάλλει ο έβδομος λόγος αναιρέσεως δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να εφαρμόζει την αρχή της προφυλάξεως όταν οφείλει να εξετάσει αίτηση χορήγησης αδείας δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH.
- 138 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, κατ' ουσίαν, στη σκέψη 292 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH συνιστά την έκφραση της αναγκαίας συνεκτιμήσεως της αρχής της προφυλάξεως και της αρχής της αναλογικότητας σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρούνται μία από τις προϋποθέσεις του

άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, εν προκειμένω η προϋπόθεση που αφορά την απόδειξη περί της θέσεως υπό έλεγχο του κινδύνου για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον ο οποίος απορρέει από τη χρήση της επίμαχης ουσίας.

- 139 Επιπλέον, δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί ότι η αρχή της προφυλάξεως αποκλείει τη χορήγηση άδειας δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού REACH για τον λόγο και μόνον ότι δεν έχει αποδειχθεί η θέση του κινδύνου υπό έλεγχο, διότι διαφορετικά θα ετίθετο υπό αμφισβήτηση το κύρος της διάταξης αυτής, η οποία επιτρέπει τη χορήγηση άδειας σε αντίστοιχη περίπτωση.
- 140 Πάντως, η αναιρεσείουσα δεν αμφισβητεί το κύρος της εν λόγω διατάξεως, αλλά τον τρόπο με τον οποίο αυτή πρέπει να εφαρμοστεί.
- 141 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, ο έβδομος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί, επομένως, να ευδοκιμήσει.
- 142 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι απορρίφθηκαν όλοι οι λόγοι αναιρέσεως, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 143 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων.
- 144 Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ως άνω Κανονισμού, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 145 Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.
- 146 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αναίρεση δεν ασκήθηκε από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως, αυτός μπορεί να καταδικαστεί στα έξοδα της αναιρετικής δίκης μόνον αν έλαβε μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφη ή προφορική διαδικασία. Όταν ο εν λόγω διάδικος μετέχει στη δίκη, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι αυτός φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 147 Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ο ECHA, παρεμβαίνων πρωτοδίκως, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Η ClientEarth φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.**
- 3) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

(υπογραφές)